

Publicerad 2019-02-25 18:30 av underpseudo

Fernweh

Långa glasklädda längor
trötta sittplatser och dyrt kaffe
Utanför lyfter mekaniska fåglar mot fjärran
För att ta mig långt härifrån
För att rädda mig

Från allt jag inte orkar vara

Vita sandlängor i ett azurhav
ler mot mig på perrongen i morgonrusningen
Där någon igår avslutade allt han inte orkade vara

Långa kostymklädda köer
trötta kontroller och billig tobak
Någon skrubbar nattens sista toalett för att hinna
hem till en sömndrucken kram

Som gör allt något värt

Mitt liv i en väska
(Vad är jag om inte tygbitarna på min kropp?)
Kanske är allt bättre någon annanstans

Vita tänder mellan rosenläppar
tittar ned på mig från stolsryggen framför
Någon serverar arbetspassets första glas mousserande
Om han bara kunde ha rest med mig
till paradiset

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren underpseudo med Poeter.se id #111189 innehar upphovsrätten